

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXI. Differentia 32. Secundùm leges non valet citatio, nisi assignetur
terminus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

XXXI.

DIFFERENTIA 31.

Offerens se liti Iure civili condemnatur, ac si possideret rem, quæ peti-
tur. *l. Is qui se 25. ff. de rei vendic. l. Qui se liti. 45. ff. De petit. hæ-*
red. Iure Canonico secus. c. Ecclesia S. Mariæ 3. Ut lite pendens.
te. Bart. 38. Io. Bapt. à S. Blas. 86.

Casus est. Aliquis possidet hæredita-
tem mihi delatam: Titius offert se,
dicens se possessorem esse, cum revera
non sit. De hoc *Ulpianus in l. cit.* Is qui se
obtulit rei defensionem sine causa cum
non possideret, nec dolo fecisset, quò
minus possideret, si actor ignoret, non
est absolvendus; sed iuxta *l. Qui se liti.*
condemnatur, nisi evidentissimis proba-
tionibus possit ostendere, actorem ab i-
nicio litis scire eum non posse: qui-
petito modo non est deceptus. Condem-
natur, dico, in hæreditatis petitione, ac
si possideret.

II. Sed Iure Canonico prædictus ca-
sus non habet locum, quia in negotijs
Ecclesiasticis non censetur possidere, li-
cet quis id asseveret: cessantque prædi-
ctæ leges civiles, ne delictum personæ
verget in damnum Ecclesiæ, contra *si*

Episcopum 16. Q. 6. & c. Cum venerabilis.
De exception. Quomodo autem ex c. Ec-
clesia Sancta Mariæ. in it. Ut lite pendente.
contrarium deducatur illius, quod ex Ju-
re civili *Bartol. & Io. Bapt. à S. Blas.* allegat
difficile est iudicare. Nam aliud ibi non
docetur, quam eum, qui rem litigiosam
alienavit, ita ut rehaseri nequeat, æquiva-
lentem substituere debeat in locum il-
lius, quam iniuste alienavit. Illud tamen
servire aliquantum potest, quod Pon-
tifax monasterium A. non permittit pos-
sessoris loco haberi, postquam bona Ec-
clesiæ B. malè usurpata alteri locationis
titulo assignavit, sed æquivalentem pos-
sessionem prædictæ Ecclesiæ ad arbi-
trium bonorum virorum attribuit, ita ut
lis omnis inter ipsam, & monasterium
cessaret.

XXXII.

DIFFERENTIA 32.

Secundum leges non valet citatio, nisi assignetur terminus. *l. 2. ff. si*
quis in ius vocatus non ierit. secundum Canones verò valet. *c.*
Cum parati. De appellat. Gabvan. 37.

Citatio defensionis aliqua species
est, iure naturali necessaria ad iudi-
cij constitutionem, ita ut nec à principe o-
mitti debeat. *Cl. Past. d. Caserum, de re iud.*
Bald.

Bald. in l. Cum fratrem. C. De his, qui ut indign. Menoch. l. 1. de arb. Q. 16. Modus in ea servandus non in omnibus, & apud omnes idem est, ut in presenti Differentia apparet, vbi determinatio diei requiritur. Nam ex legum præscripto dies (qui non sit feriatas) & terminus comparandi in citatione apponendus est. l. cit. si quis. l. fin. C. de fer. Iason in l. 1. ff. De non. op. nunc. vbi dicit, communem esse. Bartol. in l. liber homo. §. decem hodie. ff. de verb. oblig.

II. Secundum Canones autem non servari ex c. Cum parati. Galvanus colligi existimat secutus interpretum conjecturam, quamvis nihil expressum invenitur, sed Glo. ex v. Suus nuntius argumentum sumit simplici nuntio credendum esse etiam in alterius præiudicium. ff. De reb. eor. qui sub tut. l. magis. §. illud. Item nuncio publico iurato fideliter exequenti officium suum bene creditur circa citationes. Boërius Par. 2. Decis. 235. prof.

posita quaestione an citatio sine die valeat? in utramque partem multis DD. nominatis, quorum aliqui affirmativam, alij negativam partem sequuntur, in confirmationem opinionis affirmativæ adducit c. Cum parati, quod eam in finem quotidie allegari soleat. Et taliter citatus, inquit, comparare debet, quamprimum potest, horam præfinitam & loco consueto, vbi exerceri iudicia solent. Addit, ex stylo Curiarum regni Gallie non solere in citationibus apponi diem, & horam.

III. In hoc ergo Jus Canonicum civili diffidere videtur, quod hoc semper assignet terminum, illud pro qualitate negotij & personarum aliquando committat. v. Andr. Geill. l. 1. observ. 53. vbi ex Felino in c. Quoad consultatum, De re iudic. notat citationem ex usu Juris Ecclesiastici ad diem feriatam valere, quia non illo, sed sequenti die processit.

XXXII.

DIFFERENTIA 32.

Iure Canonico admittitur positio negativa, & improbabilis, si Iudicium æquum videatur. c. Statuimus. De confess. l. 6. l. Actor. C. De prob.

Iure civili autem illa tantum, quæ probabilia sunt, poni debent. l. 1. §. quod observari. C. de iuram. calum. Bart. 159. Galvan. 16.

INNocentij III. Decretalis est, quæ citatur. Statuimus, ut positiones negativas, quæ probari non possunt nisi per confessionem adversarij Iudices admittere possint, si æquitate sua dente viderint expedire. Casum sige. Titius & Caius coram iudice competente litigant, lite contestata Caius inter alia positiones negativam misceat, merum factum continens, & probare non potest. Quæritur, an admittenda sit à iudice. Dicendum, quamvis rigore juris attendatur